

České kořeny bulharské matematiky

Vzpomínky Antonína Václava Šourka

In: Martina Bečvářová (author): České kořeny bulharské matematiky. (Czech). Praha: Matfyzpress, 2009. pp. 296–296.

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/400954>

Terms of use:

© Bečvářová, Martina

Institute of Mathematics of the Czech Academy of Sciences provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This document has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://dml.cz>

VZPOMÍNKY ANTONÍNA VÁCLAVA ŠOURKA

Na následujících stránkách jsou přetištěny dva zajímavé Šourkovy memoáry. Byly uveřejněny pod názvem *Vzpomínky na některé naše krajany* [Šs5] a *Vzpomínky na nesmrtelného slavíka Pootavského* [Šs6] v časopise *Чехословацки обзор – Československý obzor*, který vycházel ve dvacátých letech 20. století v Sofii jako časopis početné československé národnostní menšiny žijící v Bulharsku.¹ Tento časopis však není dostupný v českých knihovnách; snad proto byly Šourkovy vzpomínky do dnešní doby zcela zapomenuty. *Československý obzor* se však dochoval v Bulharské národní knihovně sv. Cyrila a Metoděje v Sofii.

První, značně rozsáhlá Šourkova vzpomínka vycházela na pokračování v letech 1922 až 1925. A. Šourek barvitě popisuje svůj příchod do Bulharského knížectví na počátku 80. let 19. století, svoji dlouhou dobrodružnou cestu vedoucí přes různá slavná i téměř neznámá bulharská města až do Východní Rumelie. S neuvěřitelným nadhledem a humorem mistrně líčí první roky svého pedagogického i osvětového působení ve Slivenu a Plovdivu. Vypráví o svých četných celoživotních kontaktech s českými krajany, kteří působili na nejrůznějších postech, více či méně důležitých, prakticky v celém Bulharsku. Půvabným poetickým jazykem zachycuje svá první setkání s krásnou a romantickou bulharskou krajinou a jejími obyvateli, tj. Bulhary, Turky, Židy, Pomaky a Cikány. Barvitě vykresluje jejich náboženství, zvyky a slavnosti, životní podmínky, místní kuchyni, jazyky a kulturu.

Ze Šourkových vzpomínek dýchá jeho obrovské mladické nadšení pro vše nové a neznámé, jeho první překvapení i zklamání, neobvyklá střetnutí s balkánskou mentalitou, s místními hygienickými podmínkami, s politickými, národnostními a hospodářskými problémy, s nimiž se tehdy potýkala bulharská země po nemnoha letech od osvobození z turecké nadvlády. Je škoda, že vzpomínky zůstaly nedokončeny.

Druhá, poměrně krátká Šourkova vzpomínka vyšla roku 1923. Je věnována jeho středoškolským studiím na písecké reálce v 70. letech 19. století. A. Šourek se v ní vyznal ze svého obdivu a úcty k třídnímu učiteli Adolfu Hejdukovi, slavnému českému básníkovi, jehož pedagogické působení, lidskost a vztah ke studentům ho ovlivnily na celý život.

Při čtení Šourkových vzpomínek se přeneseme do sedmdesátých a osmdesátých let 19. století, otevře se nám tehdejší svět a atmosféra tehdejší společnosti, vynoří se nám před očima krásy starých časů a defilují před námi dávno zapomenuté postavy české komunity v Bulharsku. Okouzlí nás Šourkův literární styl, osloví nás jeho dobrá znalost českého jazyka i po čtyřiceti letech jeho života v zahraniční, pobaví nás zkomolená turecká slova či bulharská rčení.²

¹ V letech 1920 až 1926 vyšlo na nepříliš kvalitním papíře a v dosti problematické úpravě pět ročníků, potom časopis zanikl.

² Text Šourkových vzpomínek je otištěn v originálním znění, tj. bez jakýchkoliv úprav a oprav.